

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 20 lipca 2020 r.

DIH-3.709.11.2020.AB

DECYZJA DIH-III/15/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn.zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 3 lutego 2020 r. (nr akt kontroli: KJ-D-Cz.8361.123.2019/1DEC/20), na mocy której, na podstawie art. 37 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. z 2018 poz. 2227) oraz 104 Kpa, przedsiębiorcy SUPER-PHARM POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. (słownie: pięć tysięcy złotych) za udostępnienie na rynku produktu kosmetycznego bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- I. **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- II. **na podstawie art. 37 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. z 2018 poz. 2227), wymierza przedsiębiorcy SUPER-PHARM POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, karę pieniężną w wysokości 2 500 zł za udostępnienie na rynku produktu kosmetycznego bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1223/2009.**

Uzasadnienie

W dniach 19 – 22 listopada 2019 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Śląskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w należącej do przedsiębiorcy SUPER-PHARM POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”, placówce (...).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 października 2019 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 23 października 2019 r.

Przedmiotem kontroli było m.in. sprawdzenie prawidłowości obrotu i oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

Na stanie kontrolowanej placówki znajdował się i był oferowany do sprzedaży produkt kosmetyczny w ilości 8 sztuk „LIFE” DERMA REVITALIZING ELIXIR – silnie rewitalizująca emulsja do ciała z witaminą c i kolagenem, a’250 ml, w cenie 6,99 zł/op., wartość 55,92 zł. Powyższy produkt kosmetyczny był oznakowany informacją o treści: „GŁĘBOKO ODŻYWIAJĄCA EMULSJA DO CIAŁA Z OLEJEM ARGANOWYM”, podczas gdy ustalenia kontroli wykazały, że skład kosmetyku zawarty na etykiecie nie zawiera oleju arganowego.

Zgodnie z pkt. 2.1 załącznika do rozporządzenia Komisji Europejskiej (UE) nr 655/2013 z dnia 10 lipca 2013 r. określającego wspólne kryteria dotyczące uzasadniania oświadczeń stosowanych w związku z produktami kosmetycznymi (Dz. Urz. UE. L 2013 Nr 190, str. 31), zwanym dalej: „rozporządzeniem 655/2013”, jeśli na produkcie umieszcza się informację, że zawiera on określony składnik, to składnik ten musi być obecny. Natomiast pkt. 2.2 omawianego załącznika określa, że oświadczenia o składnikach odnoszące się do właściwości konkretnego składnika nie mogą wskazywać, że produkt końcowy posiada te same właściwości, jeśli nie jest to zgodne z prawdą.

Oznakowanie powyższego produktu nie spełnia wymogów związanych z oświadczeniem o produkcie, o którym mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009 z uwagi na umieszczenie informacji na opakowaniu o zawarciu składnika tj. oleju arganowego, którego w rzeczywistości nie posiada.

Zgodnie z art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych, kto udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

W związku z powyższym pobrano wyjaśnienia od dyrektora sklepu, które wpisano do protokołu przesłuchania świadka z dnia 21 listopada 2019 r.

Jednocześnie dyrektor kontrolowanego sklepu poinformowała w oświadczeniu z 21 listopada 2019 r., że kwestionowany produkt został czasowo wstrzymany od sprzedaży do czasu wyjaśnienia sprawy z dostawcą i poprawy etykiety.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 22 listopada 2019 r. (nr akt kontroli: KJ-D-Cz.8361.123.2019).

Zawiadomieniem KJ-D-Cz.8361.123.2019/1DEC/20 z 9 stycznia 2020 r. organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 13 stycznia 2020 r. Śląski WIIH otrzymał pismo, w którym przedsiębiorca wskazał, że:

- zgodnie z wyjaśnieniami producenta kosmetyku „LIFE DERMA REVITALIZING ELIXIR, silnie rewitalizująca emulsja do ciała z witaminą C i kolagenem” umieszczenie nieprawidłowych informacji na tylnej etykiecie kosmetyku jest wynikiem pomyłki pracownika producenta na etapie przesyłania etykiet do druku;
- ani kontrolowany, ani producent nie mieli na celu wprowadzenia klientów w błąd, błędne oświadczenie znalazło się na kosmetyku prawdopodobnie w wyniku zamiany lub automatycznego skopiowania;
- błąd w oznakowaniu został niezwłocznie usunięty, a we współdziałaniu z producentem kosmetyku, wszystkie kosmetyki znajdujące się w sklepach i magazynach spółki zostały oklejone właściwą etykietą.

Jednocześnie przedsiębiorca podkreślił, że przyczyną powstania nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, było niedopatrzenie, a nie celowe działanie. Ponadto wskazał, że stwierdzone podczas kontroli nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte, jak również, że spółka podejmie działania, aby zapobiec zaistnieniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

W dniu 3 lutego 2020 r. Śląski WIIH, na podstawie art. 37 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych oraz 104 Kpa wydał decyzję KJ-D-Cz.8361.123.2019/1DEC/20, w której wymierzył przedsiębiorcy (...), karę pieniężną w wysokości 5 000 zł. (słownie: pięć tysięcy złotych) za udostępnienie na rynku produktu kosmetycznego bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.). Decyzja została odebrana 6 lutego 2020 r.

W dniu 2 marca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym wnosi o uchylenie skarżonej decyzji oraz jej

zmianę poprzez orzeczenie niższego wymiaru kary administracyjnej, względnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 9 marca 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009 na etykiecie, podczas udostępniania na rynku i reklamowania produktów kosmetycznych, tekst, nazwy, znaki towarowe, obrazy lub inne znaki nie są używane tak, aby przypisywać tym produktom cechy lub funkcje, których nie posiadają.

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia 1223/2009 dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku, działają z należyłą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Dlatego też ich obowiązkiem jest sprawdzenie oznakowania wyrobu przed udostępnieniem na rynku. Ponadto zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Jednocześnie zgodnie z pkt. 2.1 załącznika do rozporządzenia Komisji Europejskiej (UE) nr 655/2013 z dnia 10 lipca 2013 r. określającego wspólne kryteria dotyczące uzasadniania oświadczeń stosowanych w związku z produktami kosmetycznymi (Dz. Urz. UE. L 2013 Nr 190, str. 31), zwanym dalej: „rozporządzeniem 655/2013”, jeśli na produkcie umieszcza się informację, że zawiera on określony składnik, to składnik ten musi być obecny. Natomiast pkt. 2.2 omawianego załącznika określa, że oświadczenia o składnikach odnoszące się

do właściwości konkretnego składnika nie mogą wskazywać, że produkt końcowy posiada te same właściwości, jeśli nie jest to zgodne z prawdą.

Zgodnie z art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych, kto udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje, zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w przepisach art. 37 tej ustawy, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się poniższe przesłanki wymienione w art. 189 lit. d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), dalej: „Kpa”, t.j.:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że naruszenie prawa, polegało na umieszczeniu na etykiecie oświadczenia o następującej treści: „GŁĘBOKO ODŻYWIAJĄCA EMULSJA DO CIAŁA Z OLEJEM ARGANOWYM”, dopiero przeprowadzona w toku kontroli, analiza składu surowcowego zawartego na opakowaniu wykazała, że skład kosmetyku zawarty na etykiecie nie zawiera oleju arganowego.

Należy również wskazać, że strona postępowania nie kwestionuje faktu zamieszczenia informacji wprowadzającej konsumenta w błąd, co do składu wyrobu, a jedynie wnosi o uchylenie skarżonej decyzji oraz jej zmianę poprzez orzeczenie niższego wymiaru kary administracyjnej, względnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Strona w odwołaniu zarzuciła niewłaściwe uwzględnienie przesłanek przy ustalaniu wysokości kary, wskutek czego została nałożona kara niewspółmierna do stwierdzonego naruszenia.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie braku właściwej informacji, co jest wymagane przepisami prawa, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko produkty kosmetyczne, zawierające przydatne, zrozumiałe i wiarygodne informacje o produkcie, a także umożliwiały konsumentom podejmowanie świadomych decyzji oraz wybieranie produktów, które najlepiej odpowiadają ich potrzebom i oczekiwaniom.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 37 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych. Tym samym działania Śląskiego WIIH były zgodne z prawem i wydanie decyzji w tym zakresie miało podstawy prawne. Odrębnym zagadnieniem jest jednak wymiar kary administracyjnej, do czego Prezes UOKiK odniesie się w dalszej części niniejszej decyzji.

Prezes UOKiK wskazuje, że nadrzędnym celem ustawy o produktach kosmetycznych jest ochrona konsumenta. Oświadczenia o produktach kosmetycznych służą przede wszystkim informowaniu użytkowników końcowych o właściwościach i cechach produktów. Podawanie prawdziwych informacji dla konsumentów umożliwia im podejmowanie świadomych decyzji oraz wybieranie produktów, które najlepiej odpowiadają ich potrzebom i oczekiwaniom.

Na podstawie zebranego przez organ pierwszej instancji materiału dowodowego i opisu ustaleń kontroli, Prezes UOKiK ocenił stan faktyczny i jednoznacznie stwierdził, że przedsiębiorca (...), udostępnił na rynku produkty kosmetyczne bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Nr 1223/2009. Faktu tego nie podważa także strona postępowania.

Przedsiębiorca w odwołaniu stwierdza, że organ pierwszej instancji nie w pełni uwzględniła obligatoryjne dyrektywy wymiaru administracyjnych kar pieniężnych wyrażone w art. 189 lit. d Kpa, wskutek czego została nałożona kara niewspółmierna do stwierdzonego naruszenia.

W dalszej części odwołania strona zarzuca niewłaściwą ocenę kryterium zawartego w pkt 1 art. 189 lit. d Kpa, wskazując, że organ nie wykazał stwierdzonej istotności naruszenia poprzez odwołanie do ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony. Dodatkowo organ nie wskazał, że niewłaściwie oznakowany produkt był dostępny w sklepie spółki zaledwie w ilości ośmiu sztuk, co powinno zostać potraktowane, jako okoliczność łagodząca.

W swojej decyzji organ pierwszej instancji wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia określił, jako istotne, bowiem w oznakowaniu kosmetyku podano informacje wprowadzające potencjalnych nabywców, w błąd, co do jego składu, wskazując że wyrób zawiera olej arganowy, co nie było zgodne z prawdą. Dodatkowo Śląski WIIH wskazał, oceniając czas trwania naruszenia, że z dokumentu WZ nr 63072/23 wynika, że kwestionowany wyrób znajdował się u strony w sprzedaży co najmniej od 29 maja 2018 r do czasu przeprowadzenia kontroli przez Inspekcję Handlową.

Prezes UOKiK dokonując oceny powyższego kryterium, podziela pogląd organu pierwszej instancji, wskazując dodatkowo, że konsumenci chcąc osiągnąć zamierzony efekt używając danego kosmetyku, przy zakupie często kierują się jego składem, który odpowiada za jego określone działanie. Informacja o zawarciu olejku arganowego w produkcie kosmetycznym, z góry nasuwa określone jego właściwości i sposób działania, tak więc oznaczenie wyrobu informacją niezgodną z prawdą, w znaczny sposób narusza interes konsumentów wprowadzając ich w błąd co do jego składu, a tym samym może sugerować określone działanie kosmetyku.

Niemniej jednak organ drugiej instancji, musi się również zgodzić ze stroną, że brak jest wskazania w tym miejscu informacji, że w dniu kontroli w ofercie sklepy było dostępnych jedynie 8 szt. produktów kosmetycznych zawierających niewłaściwe oświadczenia o produkcie, co niewątpliwie stanowi okoliczność łagodzącą przy ocenie niniejszego kryterium.

Podobnie, jak organ pierwszej instancji oraz strona, Prezes UOKiK oceniając częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara, wskazuje, że strona po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy w badanym zakresie.

Strona nie była również uprzednio karana za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe.

Biorąc pod uwagę wskazane w punkcie 4 art. 189 lit d Kpa kryterium wymiaru kary, a mianowicie stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa, Prezes UOKiK informuje, że art. 20 rozporządzenia nr 1223/2009 wskazuje, że na etykietce, podczas udostępniania na rynku

i reklamowania produktów kosmetycznych, tekst, nazwy, znaki towarowe, obrazy lub inne znaki nie są używane tak, aby przypisywać tym produktom cechy lub funkcje, których nie posiadają. Jednocześnie zgodnie z brzmieniem art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych, który był podstawą do nałożenia kary pieniężnej, kto udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Powyższe przepisy wprost wskazują, że odpowiedzialność za to aby na rynku znajdowały się wyłącznie produkty spełniające wymagania art. 20 ww. rozporządzenia, ponosi podmiot udostępniający produkt kosmetyczny na rynku, jakim w niniejszym przypadku jest SUPER-PHARM POLAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie. Prezes UOKiK nie ma przy tym wątpliwości, że to przedsiębiorca będący stroną postępowania, decyduje jakie wyroby chce oferować konsumentom i to on powinien dołożyć wszelkich starań i przeprowadzić selekcję wyrobów w taki sposób, aby wyroby niezgodne z przepisami nie znalazły się w jego ofercie, a tym samym nie były udostępniane na rynku.

Prezes UOKiK, uwzględniając powyższe wskazuje, że naruszeniem prawa w niniejszym przypadku jest udostępnienie na rynku produktu kosmetycznego niezgodnego z przepisami art. 20 rozporządzenia nr 1223/2009, dlatego też należy uznać, że to strona przyczyniła się do naruszenia prawa, które było podstawą do nałożenia kary pieniężnej. Powyższe wskazuje również, że organ drugiej instancji nie podziela argumentów strony wskazanych w odwołaniu w tym zakresie.

Organ drugiej instancji zgadza się również z oceną, dokonaną w skarżonej decyzji przez Śląskiego WIIH kryterium wskazanego w art. 189 lit. d pkt 5 Kpa i stwierdza, iż przedsiębiorca miał możliwość uniknięcia skutków naruszenia prawa, gdyby po zapoznaniu się z zakresem przedmiotowym kontroli zawartym w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 października 2019 r. podjął dobrowolne działania i usunął nieprawidłowości przed stwierdzeniem ich w toku kontroli. Należy tutaj wskazać, że ww. zawiadomienie zostało doręczone stronie 23 października 2019 r., a kontrola rozpoczęła się w dniu 19 listopada 2019 r., a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu, aby jeszcze przed rozpoczęciem kontroli ewentualne nieprawidłowości wyeliminować, czego nie uczynił. Dodatkowo Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, bierze pod uwagę jako okoliczność łagodzącą przy wymierzaniu kary pieniężnej, że podczas kontroli strona podjęła dobrowolne działania, celem zapewnienia produktom właściwych etykiet.

Jednym z kryteriów wskazanych w art. 189 lit. d Kpa jest również wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła. W tym miejscu organ podziela pogląd zarówno Śląskiego WIIH jak i przedsiębiorcy, stwierdzając że spółka nie odniosła żadnej korzyści, ani nie uniknęła żadnej straty w związku z zaistniałą sytuacją.

Podsumowując rozważania dotyczące zastosowania wytycznych wymiaru kary wskazanych w art. 189 lit. d Kpa Prezes UOKiK dokonał powyżej ponownej analizy kryteriów branych pod uwagę przy miarkowaniu kary. Organ drugiej instancji zaznacza przy tym, że nie ulega wątpliwości, że w dniu kontroli przedsiębiorca udostępniał na rynku produkty kosmetyczne

bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Nr 1223/2009, zatem zasadne jest wymierzenie kary administracyjnej. Wymiar sankcji powinien jednakże uwzględniać dodatkowo fakt, że nieprawidłowości zostały stwierdzone w stosunku do jednej partii wyrobów znajdujących się w sklepie w ilości 8 szt. o wartości 55,92 zł. Niewątpliwie jednak, należy podkreślić, że obowiązkiem przedsiębiorcy było dopilnowanie, aby takie wyroby nie znalazły się w jego ofercie.

Zgodnie z art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych, kto udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 3 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

W związku z powyższym Prezes UOKiK dokonując ponownej analizy kryteriów zawartych w art. 189 lit. d Kpa oraz stanu faktycznego sprawy uznał, że kara w wysokości 2 500 zł spełni swoją funkcję represyjną oraz prewencyjną – zapobiegnie dalszemu naruszaniu przepisów ustawy o produktach kosmetycznych oraz rozporządzenia nr 1223/2009. W niniejszym przypadku za niższym, niż ustalony przez Śląskiego WIIH, wymiarem kary przemawia, niewątpliwie fakt, że naruszenie przepisów dotyczy jednej partii wyrobów zawierającej niewielką ilość sztuk, o wartości 55,92 zł, co po uwzględnieniu powyższego i ponownym przeanalizowaniu kryteriów wymiaru kary pieniężnej, pozwoliło Prezesowi UOKiK uznać, że kara nałożona przez organ pierwszej instancji jest za wysoka i ustalić nowy niższy wymiar kary.

Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za udostępnianie na rynku produktów kosmetycznych bez spełnienia wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Śląski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w wysokości 5 000 zł, która w opinii organu drugiej instancji, jest karą za wysoką. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obniża karę do wysokości 2 500 zł, stwierdzając, iż kara w tej wysokości będzie realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałającej kary.

Jednocześnie po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, gdyż zawarcie na etykiecie informacji o tym, że dany produkt zawiera olejek arganowy, faktycznie go nie zawierając, powoduje wprowadzenie konsumentów w błąd, co do jego składu, a także sugeruje właściwości, które mogą wynikać z dodania takiego składnika. W przedmiotowej sprawie oznakowanie było niezgodne z przepisami rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona, bowiem jak wskazała w piśmie z 7 stycznia 2020 r. oraz odwołaniu, że kwestionowane wyroby zostały oklejone właściwą etykietą. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków dotyczących produktów kosmetycznych i udostępniła na rynku produkt kosmetyczny w ilości 8 sztuk bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Nr 1223/2009. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 37 ustawy o produktach kosmetycznych.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uchylił w całości zaskarżoną decyzję Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 3 lutego 2020 r. (nr akt KJ-D-Cz.8361.123.2019/1DEC/20) i orzekł co do istoty w ten sposób, że wymierzył przedsiębiorcy (...), karę pieniężną w wysokości 2 500 zł za udostępnienie na rynku produktu kosmetycznego bez spełniania wymogów związanych z oświadczeniami o produkcie, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 1223/2009, uznając tę wysokość sankcji administracyjnej za adekwatną i spełniającą ustawowe kryteria.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
1. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.).

*Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

(...)